

خواهد رسیدن بانی در زمین میان کار او بدین نیاز بود
چگونه از خود جزو اردان مرد را این سخن در باطن اثر کرد
چنانکه از خود بخود شد بعد از زمانی بخود آمد گفت نصیحتی
گویند که بدان سخن عمل کنم و در قیامت از دست کاران
باشم خواجه عبدالمطلب در آن فرمودند که س کار است هر که
این سه کار است دارد با خدا نزدیک تر شود و از آن با
دور باشد انون از آن سه کار یکی این است هر که دوست دارد
طعام خوش خوردن را بدو فرزند نزدیک شود و دیگر آن است که او
با نزدیک شود هر که با تو انان نشیند دیگر ایس خوب باشد
از تر آنکه این هر که را از هوا نفس است و هر که بر او همسری
رود و در آن جای اوست رینار که ازین کار با دور باشی
تا فرمای قیامت در غایت **نصیحت** که وقتی خواجه عبدالمطلب
رحمه الله علیه در شب تا هتاب بر بام صومعه خود بعبادت مشغول
بودند در مساجد ایشان صغیفه بود با شوم خود بهر صورت
میگرد و گرفت قرب هشتم و سال است که در خانه تو می گردند

دری

درستی با برهنه درستی همه را بصیر کردم و در سر ما و در ما هر
بن رسید همه را بخیل کردم و هر چه آوردی ز یاد تو بگذرد
و نام و ننگ تو نگاه داشته ام و از تو پیش کسی نکایت نکردم
همه از برای آن بخیل کردم تا تو مرا باشی و مرا ترا باشم اما اگر
انصاف کنی با من هر دو یک را از منی دست من و هم هر دو خود کند
تا آنگاه که دو دنیا بدست از من خواهد بود هر چند از من
سخن آن صغیفه وقت من خوش است و آب از چشم مرا در
شد فکری کردم و با خود گفتم ای عبدالمطلب این صغیفه در دست
مخلوقی چنین در دست آمده است که چنینی جنت را بخیل کرد
این سخن سبخی مر و زندگان را باشد اندیشه که این سخن را
در قرآن دلیل پیام این آیت را با فم خداوند تعالی بفرماید
ان الله یفرق البشیر کب و یفرق ما دون ذلک لعل یشاکر
خداوند تعالی فرماید که بدستی و راستی که خداوند تعالی
کنایان شمارا بیاورد اما اگر بگویند خاطر با و کرمی کنی و
شکرگزاری هرگز است تا فرمود و اگر نتواند سوسوی در بگوید

Copyrighted by University